

VIỆC TÔNG ĐỒ SỐ MỘT

Ông An-rê đến gặp em mình là ông Si-mon và nói: “Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a” (nghĩa là Đấng Ki-tô). Rồi ông dẫn em mình đến gặp Đức Giê-su. (Ga 1,41-42)

Suy niệm: Người ta thường viện dẫn Lời Chúa “không tiên tri nào được vinh dự ở nơi quê hương mình” để tránh né việc làm chứng nhân cho những người thân cận, nơi quê hương bản quán của mình. Nhưng đối với thánh An-rê thì ngược lại, người đầu tiên ngài gặp chính là Si-mon, người em ruột của mình: Ông nói với em về Đức Ki-tô và dẫn em đến gặp Ngài. Thực ra, khi sai các môn đệ đi rao giảng Đức Giê-su đã chẳng nói các ngài trước tiên hãy đến với “các chiên lạc nhà Ít-ra-en” trước khi hướng tới dân ngoại đó sao? Rao giảng Tin Mừng trước tiên cho người thân cận phải là việc tông đồ số một cho dù đó là công việc vẻ vang thì ít mà khó khăn nhọc nhằn lại nhiều.

Mời Bạn: Phải chăng bạn đã từng đau khổ khi mình thì dần thân hoạt động tông đồ mà người thân của mình lại không đón nhận Đức Ki-tô và sống ngược với Tin Mừng của Ngài? Hoặc chí ít phải chăng bạn đã từng cảm thấy nói về Ngài cho bất cứ ai vẫn dễ hơn nói cho người thân cận? Với những người này, bạn phải nói không chỉ bằng lời mà bằng tất cả cuộc sống chứng tá của mình.

Chia sẻ: Bạn đã giải quyết thế nào khi việc tông đồ và bổn phận gia đình của bạn gặp trở ngại, mâu thuẫn với nhau?

Sống Lời Chúa: Ngày hôm nay, bạn làm một việc thể hiện tình thân ái, một việc phục vụ, chia sẻ gánh nặng với người thân trong gia đình bạn.

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giê-su, xin dạy con bài học của Chúa tại Na-da-rét, là coi việc phục vụ những người thân là việc tông đồ số một của con. Amen.